

XVIII C 1297/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Beata Kowalska

rozpoznawszy w dniu: 7 czerwca 2018 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko: Z. S.

o: zapłatę

oddala powództwo.

XVIII C 1297/18

UZASADNIENIE

I. **Stanowiska stron.**

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. domagał się od pozwanego Z. S. 1.219,24 zł z odsetkami szczegółowo wskazanymi w pozwie, nadto kosztów procesu według norm przepisanych, tytułem nieokreślonej rodzajowo „umowy bankowej” z 21 marca 2002 roku, zawartej przez pozwanego ze (...) Bankiem (...) spółką akcyjną, z której wierzytelność miała być przedmiotem umowy cesji z 12 kwietnia 2011 roku, 18 oraz 31 maja 2016 roku. Powód ma być aktualnym następcą prawnym pierwotnego wierzyciela, w ramach przedmiotowej umowy.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie; wydano wyrok zaoczny.

II. **Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.**

Nie sposób czynić ustaleń, pozwalających na stwierdzenie istnienia roszczenia powoda.

Wątpliwości wzbudziło już samo twierdzenie co do zawarcia pierwszej umowy cesji, mającej być źródłem zobowiązania pozwanego, z (...) Bank spółką akcyjną, gdy z powszechnie dostępnych informacji wynika, że integracja wszystkich oddziałów (...) Banku (...) z (...) Bankiem nastąpiła w marcu 2006 roku¹, zwłaszcza w kontekście daty zawarcia pierwotnej umowy: 2002 rok oraz braku doprecyzowania, o jaką umowę chodzi: kredytu, pożyczki czy też dokonania innej czynności bankowej.

Powyższe wykluczyło możliwość czynienia ustaleń wyłącznie na podstawie twierdzeń powoda (art. 339 § 2 k.p.c.). Powód miał świadomość iż roszczenie wzbudziło wątpliwości, skoro zostało ono skierowane na rozprawę, a zatem nie uwzględniono wniosku powoda o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Jednakże mimo powód nie przedstawił żadnego przekonującego dowodu na okoliczność zawarcia twierdzonej w pozwie umowy. Wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda jest dokumentem prywatnym, zatem jego moc dowodowa ogranicza się jedynie do tego, że powód złożył określone oświadczenie. Jest to zatem moc dowodowa porównywalna z uzasadnieniem pozwu, a to uznano za niewystarczające. Nie złożono również umowy z 12 kwietnia 2011 roku, ani umowy z 18 maja 2016 roku. Złożono trudno czytelną kopię umowy z 31 maja 2016 roku (k. 9), lecz w tym wypadku nie wykazano w żaden sposób ziszczenia się warunku zawieszającego przeniesienie wierzytelności (§ 4 umowy).

III. **Ocena roszczenia.**

Powód nie wykazał istnienia pierwotnej umowy, dokładnego rodzaju umowy – czynności bankowej nią objętej, ani dwóch z trzech umów cesji. Nie wykazał również ziszczenia się warunku zawieszającego przeniesienie wierzytelności w ramach ostatniej z twierdzonych cesji.

Powództwo podlega oddaleniu w całości.

IV. **Koszty.**

Powód przegrał sprawę w całości.

Nie sposób jednak przyjąć, że pozwany poniósł jakiegokolwiek koszty, podlegające zwrotowi jako koszty procesu (art. 98 § 2 k.p.c.).

1 (...)